

Po pošti prejemati:

za
celo leto naprej 26 K — h
pol leta „ 13 „ — „
četrt „ 6 „ 50 „
mesec „ 2 „ 20 „

V upravnistvu prejemati:

za
celo leto naprej 20 K — h
pol leta „ 10 „ — „
četrt „ 5 „ — „
mesec „ 1 „ 70 „

Za pošiljanje na dom
20 h na mesec.

SLOVENEK

Političen list za slovenski narod.

Naročnino in inserate
sprejema upravništvo v
Katol. Tiskarni, Kopitar-
jeve ulice št. 2.

Rekopisi se ne vračajo,
nefrankovana pisma ne
vsprejemajo.

Uredništvo je v Seme-
niških ulicah št. 2, I., 17

Izhaja vsak dan, izveniši
nedelje in praznike, ob
pol 6. uri popoldne.

Štev. 197.

V Ljubljani, v sredo 29. avgusta 1900.

Letnik XXVIII.

Vabilo na naročbo.

S 1. septembrom se pričinja nova na-
ročba, na katero uljudno vabimo p. n.
občinstvo.

„SLOVENEK“

velja za ljubljanske naročnike v
upravnistvu:

Vse leto 20 kron. | Četrt leta . 5 kron.
Pol leta 10 „ | Jeden mesec 1 K 70 h
Za pošiljanje na dom je plačati 20 h na
mesec.

Po pošti pošiljan velja:

Vse leto 26 kron. | Četrt leta . 6 K 50 h
Pol leta 13 „ | Jeden mesec 2 K 20 h

Plačuje se naprej.

Na naročila brez priložene naroč-
nine se ne ozira.

Upravništvo „Slovenca“.

Govor dr. Šusteršiča v Rib- nici.

(Poročilo našega posebnega izvestitelja.)

(Konec.)

S »Vaterlandom« bi bil skoro pri kraju. Prinesel je »Vaterland« že iz kroga češkega konservativnega veleposestva dopis, ki je že družega duha ter konstatira, da bo obstala zveza desnice kljub mojemu kamniškemu govoru, kar pozdravljam. Desniška zveza je zadeva taktike državnih poslancev, ki so za to odgovorni, in jaz ne narokujem nobenemu poslancu, kaj naj dela — vsaj tudi nimam nobene pravice za to. Konstatujem pa, da kat. narodna stranka in jaz imamo neomajno zaupanje v ogromno večino slovenskih drž. poslancev; izvzeti so od tega zaupanja samo liberalni kranjski poslanci.

Gospod dvorni svetnik Šuklje je v listih z dne 23., 24. in 25. t. m. priobčil odgovor na moj kamniški govor v »Narodu« in mu dal značilen naslov — »Recontra!« Spominjal sem se takoj neke tarok partije, katero sem nekoč z gospodom dvornim svetnikom na Dunaju igral in pri kateri sem ga pošteno okvartal (Hrupna veselost.) On je takrat tudi dal »recontra«, pa je zgubil. »Recontra« je jako ominozen naslov za članke g. dvornega svetnika. (Ponovljena veselost.) Veseli me pa odgovor g. dvornega svetnika zato, ker se v njem popolnoma jasno, če tudi z drugimi besedami, kaže kot pravega pristnega liberalca, akoravno sedaj pravi, da on ni več liberalec. Dvornemu svetniku se ne čudim, ker išče pot, po kateri bi se držal v okviru desniškega programa, zajedno pa še vedno delal liberalno politiko. Čudim se pa »Vaterlandu«, kako more ta list trditi, da se Šuklje v svojem novomeškem govoru ni pregrešil proti programu desniške zveze, ko je vendar pridigoval politično svobodomiselnost. S tem se je postavil gosp. Šuklje v nasprotje s programom zveze desnice, ki vsebuje na prvem mestu uveljavljanje krščanskih načel v javnem življenju. Šuklje se je torej postavil proti programu desniške zveze — ne pa jaz!

»Vaterlandu« ne zamerim njegovega nastopa, ker je dobil le pomanjkljiv izvleček Šukljevega govora,

v katerem je vse, kar diši po liberalstvu, lepo zamočeno in povedano le to, kar je bilo bolj konservativnega. »Vaterland« je vsled te pomanjkljivosti zagrešil razum zgorajšnje še drugo dejansko neresnico. »Vaterland« je namreč dejal, da se Šuklje ni izrazil za ustavno izpremembo potom § 14. V besedilu Šukljevega govora v »Slov. Narodu« je pa to jako točno rečeno. Kakor rečeno, »Vaterl.« ne zamerim, da se ni držal resnice, ker ni imel v rokah celega besedila Šukljevega govora, vendar bi želel, da bi se »Vaterl.«, predno se poda v tako borbo in v tako kritiko, prej poučil, da ne bode prišlo tako daleč, kakor v tem slučaju, da bi liberalci, ki so uprizorili najnovejšo gonjo proti najsvetejšemu, citirali »Vaterland« proti katol. možem. (Klici: »Tako je!«) Upam, da bode »Vaterland« popravil, kar je zagrešil.

»Recontra« mi je dal dvorni svetnik Šuklje. Na »Recontra« pride pri taroku »Hirš!« (Veslost.) Torej, »Hirš!«, gospod dvorni svetnik! G. dvorni svetnik Šuklje je rekel, da se ne mara z mojo osebo nič pečati, da mu je premalenkostna, mej tem pa vsi trije njegovi članki mrgole osebnih napadov na mojo osebo, napadov surovih, grdi in naravnost tako nizkih napadov, da pač taki napadi niso za dvornega svetnika. Očita mi dvorni svetnik »nenavadno arogantnost«, »rabulistiko«, in nadevje psovke, kakor: »klerikalni rabulist«, »patologična prikazen« (Burna veselost) končno pa postane »klerikalni plenipotentarius iz Ovičeve hiše«. (Ponovljena veselost.) Ako bi bil »patologiška prikazen« pečali bi se z menoj zdravniki, ne pa dvorni svetniki (Sme.) Šuklje piše o »govorniški pijanosti dr. Šusteršiča« (Veslost) ter mi vrže v obraz »politični mlekozobnež«. S 37 leti sem mu torej mlekozobnež. (Sme.) Naziva me Šuklje (Klici: Saj ga poznamo!) »den praktischen Geschäftskatholiken« (Klici: Kaj takega ni daleč od Šukljeja!) Konečno me je pa g. dvorni svetnik pustil imenitno avansirati. Imenuje me »kapitolskega gromonosca«. Primerja me toraj z Jupitrom, ki je strele metal v ljudi, kojih ni maral. No, očitno je sedaj jedna teh strel zadela tudi dvornega svetnika Šukljeja (Hrupna veselost.) Dvorni svetnik pravi nadalje, da sem ga jaz insultiral, ter me opsuje s »Kulissenreisserjem«. (Veslost.) To je slog o. kr. dvornega svetnika. (Klici: »Sramota!«)

S takim denarjem Šukljeju ne bodem plačeval nazaj, ker jaz sem resničen prijatelj čednosti in estetike — pa ne Šukljejeve! Zato preidem k stvarnim očitanjem g. Šukljeja. Očita mi dvorni svetnik, da ga nisem h kamniškemu shodu povabil, ker je on mene pismeno povabil k shodu v Novo mesto, češ, da se bode ondi z mojo politiko pečal. Jaz dvornemu svetniku Šukljeju nisem nič odgovoril, ker ne polagam nobene važnosti na korespondenco s Šukljejem. (Klici: Prav imate!) On itak pozna moje mnenje še z Dunaja. Na Dunaju me je že l. 1898. vabil, naj bi šla skupaj mej njegove volilce dolenskih mest, češ »Jaz vas bodem napadal, bodete vi imeli priliko se braniti« (Hrupna veselost. Klici: »To je Kulissenreisser!«) Jaz sem dvornemu svetniku odgovoril, da me dobro pozna, da nisem od včera in da nisem »tinte pil« (Hrupna veselost) da bi šel pred njegove liberalce, ki se že zgrajajo samo če slišijo ime Šusteršič, kaj šele če me vidijo. Dejal sem dvornemu svetniku, da se bom že vedel braniti, če me

bode napadal. In dvorni svetnik Šuklje tedaj ni šel mej svoje volilce, premišljeval je do letos — in bilo bi zanj tudi bolj prav, da bi tudi letos ne šel, ali pa skrbel zato, da bi njegov govor ne prišel v javnost. (Klici: Tako je!) Veselilo me pa bode, g. dvorni svetnik, če pride v prihodnjem dež. zboru prilika, da se midva temeljito razgovoriva. Tam bode pripravno mesto zato.

Očitane, da g. Šuklje § 14 ne pozna, je dvornega svetnika silno zbolelo. Kaj, pravi dvorni svetnik, da bi jaz tega § ne poznal, vsaj sem bil jaz poslan od svojega kluba v odsek za odpravo zloglasnega § 14 ter sem celo v pododseku 14 dni govoril o § 14, dr. Šusteršič pa mi očita, da § 14 še prečital nisem. Torej g. dvorni svetnik sam priznava, da je 14 dni govoril nalašč v to določenem odseku o § 14 — pa vendar tega paragrafa še ne pozna! (Hrupna veselost in klici: »Ej, kolikokrat se komu primeri, da sedi 14 dni pri kaki stvari, pa je še ne pozna!« Živahna veselost.) V teh razmerah se ne čudim, da je ta § 14 postal dvornemu svetniku nakrat »zloglasen« (Veslost.) in menda po pravici! Šuklje glede § 14 sedaj retirira in pravi, da ni mislil ustavne izpremembe po § 14, ampak da je mislil, da se po § 14 naredi le jezikovni zakon. Jezikovni zakon se da narediti po § 14 — to je res. Ali na shodu v Novem mestu je g. Šuklje vse kaj družega rekel, kar danes hoče utajiti, pa ne more, ker je tiskano v »Slov. Narodu«. Tam stoji črno na belem: »Zato pa se stanovitno pomirjenje našega cesarstva more doseči le potim ustavne izpremembe... Preustrojiti je tedaj ustavo — ne v federalističnem, tega odijoznega imena nočem rabiti, pač pa v avtonomističnem smislu... Tako sem zavzet za to globoko segajočo državno preosnovo, da se niti pred to mislijo ne ustrašim uveljaviti jo potem § 14! Torej, g. dvorni svetnik, ki kličete meni božjo zapoved v spomin: ne pričaj po krivem zoper svojega bližnjega«, kako morete Vi trditi, da niste nasvetovali ustavne izpremembe na podlagi § 14, ko je vendar to v Vašem govoru jasno rečeno. Dvorni svetnik si je nakopal v tej stvari grozovito blamažo in bi rad zlezal iz blamaže — pa ne gre, akoravno jaz nimam nič proti temu!

Dvorni svetnik Šuklje pravi, da me ni nikdar smatral za globokega političnega misleca. Ko smo pred 3 leti volili v državno zbornem klubu slovenskih drž. poslancev načelnika, je pa dvorni svetnik Šuklje sam predlagal mene za predsednika! To je čudno, da ste me sami hoteli imeti za svojega načelnika, akoprem me niste smatrali za »globokega političnega misleca« in me imate še celo za »patologično prikazen« (Veslost.)

V polemiki z menoj je Šuklje napravil opazko, da za razširjenje avtonomije ni treba niti ustavne izpremembe, ker po ustavi sami imajo drž. zbori še več pravic, n. pr. glede šolstva, pa jih ne izvršujejo, ker si je drž. zbor samolastno dotično kompetenco prisvojil. Treba je le, da se deželni zbori zavdajo in poslužujejo svojega delokroga. S pravnega stališča ima dvorni svetnik Šuklje tukaj prav, toda kdo bode nosil tega posledice, če se bi naši narodni sovražniki oprijeli tega Šukljevega migljeja. Tako govorjenje je za slovenskega politika nesmisel. Kdo bo trpel, če se pokrajinski deželni zbori poprimajo cele svoje ustavne

kompetence glede ljudskega šolstva? Kje imajo sedaj pokrajinski Slovenci vsaj nekoliko zaslombe proti nasilstvu svojih deželnozborskih večin? Kje iščejo pomoč? Pri centralni vladi. Če bi osrednja vlada vsaj časih ne posegla v razmere, bi pokrajinske Slovence naši narodni nasprotniki še mnogo huje masakrirali, nego doslej. Kakor razmere danes stojijo, moram s stališča celokupnega našega naroda reči: Veseliti se moramo, da imamo v teh razmerah še centralno vlado, ki ima nekoliko več moči, kot pa deželni zbori. (Odobranje.)

Očita mi dvorni svetnik Šuklje, da sem smrtno obsodbo podpisal obmejnim Slovincem, ker sem dejal, da je v sedanjih razmerah nemogoče, uveljaviti narodne avtonomije, ker za to ni dobiti večine v sedanjih dež. zbora.

Zato sem podpisal obsodbo pokrajinskim Slovincem? Ali obstoji politična modrost v tem, da se zamizi pred ovirami, ki v resnici so? Ali naj delamo realno politiko, ali pa politiko fikcij in domišljij? Ako stoji pred menoj skala, ki ovira mojo pot, moram paziti, da ne trčim z glavo vanjo. Videti in upoštevati mora resen politik dejanske razmere, če mu tudi niso po godu.

Tako moramo pripoznati, da se narodna avtonomija v danih razmerah ne da doseči, pač pa se da doseči, če se pride do splošne volilne pravice! (Viharno odobranje.) Potom splošne volilne pravice pridemo do pristoječe nam veljave — in tudi od drugorodnega življa pridejo drugi, pravičnejši in pošteniji sloji do veljave, ki ne bodejo ovirali narodnega sporazumljenja. To je jedina pot, po kateri moramo mi stremiti, katerim je samo za ohranjenje slovenske zemlje.

»Kako hoče dr. Šusteršič oživotvoriti svoje načrte«, vprašuje radovedno dvorni svetnik Šuklje. Na to vprašanje sem že odgovoril v svojem govoru januarja let. leta, katerega je g. dvorni svetnik dobro prečital — saj pravi, da ga je oni govor izzval k nastopu v Novem mestu.

Nikdar ni bil tako ugoden čas za uveljavljanje splošne volilne pravice, kakor je sedaj. Privilegovani stanovi, ki imajo sedaj moč v državnem zboru, so dokazali, da niso zmožni skrbeti za državne potrebe. Torej državni zbor ne zboruje, in nemogoče je, da bi prišel do resnega dela. Vprašajmo se pri tem: Kaj stoji višje, država ali ustava? Višje stoji država, ker ustava ima služiti državi, ne pa narobe. Ker glavni organ sedanje ustave, parlament, ne deluje, zaradi tega ta ustava sploh ne živi več — je že ubita po obstrukciji.

Država pa more le živeti, ako se ji potom zakonodajstva dajo življenjski pogoji. Ker tega ni, ima država pravico in dolžnost do silobrana in zato ima najvišja državna oblast danes brez dvoma pravico, po svoji lastni volji in vesti poseči vmes, da se napravi mir in red v državi. To je danes nujna potreba v državi. V takih razmerah bi se niti s pravnega stališča ne moglo dvomiti, da bi takozvani »Staatsstreich« bil popolnoma opravičen. Najvišja državna oblast ima torej v svojih rokah, uveljaviti splošno volilno pravico.

Januarja sem enako govoril, kakor sem omenil, in dvorni svetnik Šuklje je sam povedal, da je moj govor jako pazljivo pre-

čital, in vendar trdi, da nisem povedal, po kateri poti naj se moj načrt uresniči.

Suklje piše: »Žalibog je tekom zadnjih let na Kranjskem preminula našemu političnemu razvoju prepotrebna katoliško-konservativna stranka, ter da se pri »Susteršičevem in njegovih samopašnih satelitet oblastnem vodstvu na njenem mestu šopiri radikalno demagogiška frakcija«. Vidite ga, dvornega svetnika! To je pri liberalcih povsod jedna in ista. Ko so na Dunaju pričeli krščanski možje, na čelu jim dr. Lueger (Živahni kliči: Živio Lueger!), odločen boj proti liberalnemu gospodstvu, liberalni arogantnosti in nenasitenosti, tedaj so bili vsi liberalni listi polni, kako demagogiška je krščanska stranka, kako širi revolucijo — pri tem so se pa liberalci bali le za svojo oblast in za svoje žepce. (Kliči: Tako je! Za to se tudi pri nas boje!) Kadar kdo ljudem pojasnjuje ljudske pravice in se zanje poteza, ljudstvu oči odpira o liberalnih sleparijah itd., tedaj v očeh liberalcev postane takoj »demagog«, kadar se ljudstvo giblje, tedaj kriče liberalci o demagogičnem gibanju, ker liberalci je in ostane največji nasprotnik ljudstva. To priča ustava zgodovine! Kdo je sklenil krivične volilne zakone? Liberalci so bili tisti, ki so na premeten način zlasti kmetiški stan pritiskali v kot. (Vsestransko dolgotrajno odobravanje.)

In dvorni svetnik Suklje si potem še upa zapisati besede: »Vzdržujoči življ zastopa dandanes na Kranjskem zgolj tolikrat ovajeno in očrnelo napredništvo!« Torej stranka, katere listi proti cerkvi pišejo na najpodlejši način, kateri ni nič sveto, kakor lastna samopašnost in žep — ta stranka je po Sukljejevem vzdržujoči življ na Kranjskem. Če gre za to: vzdržati krivični volilni red, če gre za to, vzdržati v Ljubljani sramotno hišo, nemško židovsko gledališče, če gre zato vzdržati škodljivi lovski zakon, vzdržati sploh razne krivice in sleparije, ako je to vzdržati — da, potem je »napredna« liberalna stranka »vzdržujoča« stranka! Ali se pa pravi s tem vzdrževati ljudstvo, deželo in državo, če se vzdržujejo n. pr. vse krivice, koje mora prenašati velepomembni kmetiški stan, to je drugo vprašanje — da pa mi hočemo te krivice podreti, v tem obstoji zmagujoča sila naše stranke! (Nepopisno navdušenje.)

Zadrl se je dvorni svetnik Suklje v svojem odgovoru zopet v zadrage, rekoč da bode šel na Dunaj zadrage tožit. Dvorni svetnik Suklje piše:

Uveril se pa bode dr. Susteršič morebiti, da poznam i jaz nekoliko državni zakon o pridobitnih in gospodarskih zadrugah z dne 9. aprila 1873., drž. zak. št. 70 in dotična kasnejša določila, ter da mi tudi razmere kranjskega združništva niso popolnem neznane. O tem se utegne prepričati tedaj, kadar bodem, kruto izzvan baš po njegovi oholosti, na pristojnem mestu dvignil svoj glas v obrambo oškodovanega srednjega stanu, čisto objektivno opisujoč naše združne odnose.

Dobro, gospod dvorni svetnik! Ta način postopanja je Vas popolnoma vreden. Le pojdite na Dunaj tožarit zadrage, jaz Vam še prispevam k popotnim stroškom. (Veselost.) Nikar ne mislite, da jaz ne poznam raznih Vaših potov okolu ministrov, sekojskih načelnikov itd. Jaz dobro vem, kaj Vi tam pripovedujete, in tudi vem, daimate nobenega vsepa in ga ne bodele imeli.

Katoliško-narodna stvar bode napredovala, pa naj se zveže tudi tisoč dvornih svetnikov. Torej srečna Vam pot! (Kliči: Dobro! S svojim vplivom Suklje ne bo dosti napravil! Prav je, da se je pokazal ova duha!)

Naneki zelo nizek osební napad gospoda Šukljeja kratko reagujem. Šuklje me je tako-le napadel: »Z ono spretnostjo, ki označuje in diči »den praktischen Geschäftskatholiken«, drapira se blaženi najemnik prvega nadstropja Ovičarjeve hiše pri vsaki primerni in neprimerni priliki z daleč vidnimi znaki svojega verskega prepričanja« itd. Očital mi je torej g. Šuklje sebične namene v mojem javnem delovanju. Gospod dvorni svetnik, obreko-

vanje je hud greh in je sploh grda reč. Povejte no, kedaj sem iskal ali našel jaz pri politiki kaj dobička. Povabim neprijatelje, naj pridejo k meni v pisarno in ondi jim bom dokazal, koliko imam škodo, ker sem katoliški politik, koliko žrtev imam. Vsaj sem preganjan od liberalcev kot stekel pes. »Narode« me psuje za moje katoliško prepričanje, s katerim se jaz ne baham, ker to ni nobena zasluga, če kdo uredi razmere z Bogom tako, kakor je Bogu prav. (Kliči: Tako je!) Katoliško prepričanje ni nobena zasluga, gospod dvorni svetnik! Nas ljubi Bog se ne čuti prav nič počastenega, če kak dvorni svetnik v cerkev pride, s tem služi gospod dvorni svetnik le svoji lastni sreči! (Kliči: Tako je!)

Gospod Šuklje se prav »liberalno« zadirja v čistost mojega prepričanja. In isti dvorni svetnik v eni sapi kliče: »Ne pričaj krivo zoper svojega bližnjega.« G. Šuklje mora vedeti, koliko žrtev — gmotnih in drugih — me stane moje prepričanje! Ali meni, da pride v mojo pisarno kak liberalci? Vsaj liberalci niso tako najivni, kot katoliški možje, da bi podpirali nasprotnika. In liberalci se največ pravdajo, ker se mej liberalci največ goljufa. S tem, ker sem katoličan, imam le zgubo poleg mnogih duševnih muk, koje moram prenašati. Gospod dvorni svetnik Šuklje, prepustite Vam rad svoje trnjevo mesto, če hočete delati brezobzirno za oživiljenje katoliških načel v javnem življenju mej Slovenci, pred vsem pa — »ne pričajte po krivem proti svojemu bližnjemu«. (Viharno odobravanje.) Ne govorim sicer nikdar o svojih žrtvah za katoliško narodno stvar, saj jih drage volje prinašam za svoje prepričanje. A braniti se vendar moram zoper krute in nizke napade.

Predbaciva mi dvorni svetnik Šuklje neresnico, da sem v Kamniku rekel, da je on v Novem Mestu dejal: »Peta kurija je same duhovne poslala v državni zbor«, trdivši, da je on v resnici govoril le o peti kuriji »na Slovenskem«. Jaz nisem bil na vašem novomeškem shodu, gosp. dvorni svetnik, in torej nisem Vaših besed slišal, ampak v »Narodu«, ki je priobčil Vaš govor, stoji tako, kakor sem jaz trdil. Primito torej »Narode«, ne pa mene!

Potem pravite, gospod dvorni svetnik, da sem zopet neresnico govoril, ker sem Vam očital, da ste proti domači zavarovalnici. Trdite, da ste bili vedno za tako zavarovalnico vneti! Nehote se moram spomniti programa liberalne »narodne« stranke, katerega je slovesno proglasila za zaupnem shodu 1894. leta. V tem programu sprejela je liberalna stranka splošno volilno pravico. Ko je pa potem tedanji poslanec te stranke, gospod Koblar, mislil, da je program nekaj resničnega, in je v državnem zboru tudi glasoval za splošno volilno pravico, dobil je od vodstva stranke ukor!

Slično je razmerje Šukljejevo napram zavarovalnici. V obče, teoretično, je bil zmiror za to. Sedaj pa, ko se je domača zavarovalnica ustanovila, zadira se vanjo gospod dvorni svetnik Šuklje in skuša omajati zaupanje v ta velepomembni domači zavod! Kljub temu pa pravi, da je za to! Kdo naj to razume!?

»Veren katoličan sem sedaj,« izjavlja gospod Šuklje. To je zadeva Šukljejeva, v katero se ne vtikam. Čestitam gospodu Šukljeju, kot človeku, če je prišel do spoznanja! Čudno se mi pa zdi, če kdo javno povdarja, da spolnuje verske dolžnosti, ob enem pa udriha z ne baš čednim orožjem proti katoliški struji in katoliških možeh, veri sovražno strujo pa hvalisa! (Kliči: Res čudno!)

Gospod Šuklje pravi, da je bil preje liberalci, danes pa ni več. Odkrito povem, da mi je bil liberalci Šuklje v političnem življenju ljubši, nego današnji katoličan Šuklje. Liberalci Šuklje stal je v deželni zboru kranjskem na Klunovi strani proti liberalcem Hribar, Tavčar, Mur-nik, sedaj pa, kot katoličan, gre s Tavčarjem, Hribarjem, Malovrhom itd.! Kje je tu logika? Gospod Šuklje naj se nikar ne moti! Tukaj se gre za politično

borbo in merodajno je izključno le politično delovanje, ne pa zasebno življenje, v katero se ne vtikamo in tudi vtikati ne smemo. Dokler bode gospod Šuklje v javnem življenju napadal katoliško-narodno stvar in branil liberalce, imel nas bode proti sebi, vse, kot odločena nasprotnike! (Burno odobravanje.)

Sklepam, akoprav bi rad še marsikaj povedal. Toda čas poteka. Nisem odgovarjal na Šukljejeve napade, da bi se dejalo, kdo bode zmagal, Šuklje ali jaz, odgovarjal sem le, da sem pobijal njegove napačne nazore, da sem pobijal krivice, katere je on na shodu v Novem Mestu delal katoliško narodni stranki. Sicer pa, gospod dvorni svetnik Šuklje, ako hočete resnično katoliško politiko delati, potem — povem še enkrat — moje časti z vsem »dobičkom« vred, kojega mi podtikate, so Vam vse na razpolago!

S pozivom na katoliški shod končal je govornik svoj govor, povdarjajoč, da naj zavedno naše ljudstvo v obilnem številu pride na shod, na katerem se bomo potegnili združeni za ljudske pravice, katere so liberalci ljudstvu vzeli.

Zborovalci so z navdušenimi živio-kliči dr. Susteršiču koncem govora pokazali, na kateri strani stoji, in da jih niti dvorni svetniki, niti njihovi prijatelji sodniki ne premaknejo več od mož, ki se potegujejo za pravice zatiranega krščanskega ljudstva.

Politični pregled.

V Ljubljani, 29. avgusta.

O šolstvu na Slovenskem piše povodom povišanja sedanje nižje gimnazije v drugo višjo državno gimnazijo v Ljubljani praška »Politik« mej drugim sledeče: Na Kranjskem, čegar 94 odstotkov prebivalstva obstoji iz Slovencev, nimajo prav nobene slovenske gimnazije. Za Slovence določene gimnazije so nemško-slovenske, kar je dokaz, da ima premoč nemški učni jezik, ker se vrši pouk samo pri nekaterih predmetih v slovenskem jeziku. Dosedaj je bila v Ljubljani jedna nemško-slovenska nižja gimnazija in jedna nemško-slovenska višja gimnazija. Prva postane sedaj druga državna višja gimnazija, dosedanja višja gimnazija se bo pa imenovala prva višja gimnazija. Obe pa ostaneta »nemško-slovenski« in vladni listi bodo že našli primerne izgovore, kot da manjka slovenskih učnih knjig za popolno slovenski pouk. Kdo pa naj piše slovenske knjige, ako jih ne rabijo v šoli? Prava centralistiška logika, ako se Slovincem ne da ustavno zajamčenih učnih zavodov in se za dokaz potrebe nemškega učnega jezika navaja pomanjkanje slovenskih učnih knjig.

Madžarski listi o akciji Koerberjeve vlade. Glasilo ogerskega ministerskega predsednika »Magyar Nemzet« je v svoji zadnji številki prav radikalno posegel v sedanje avstrijske razmere, posebno pa v dogodke, ki imajo v kratkem priti. List namreč pravi, da je potreba res izrednega optimizma, da sploh kdo more pričakovati meritornega rednega dela v drž. zboru prihodnje jesen; mnogo verjetneje je, da se bo zopet to ponovilo, kar se je dogajalo sedaj, in pričakovati moramo zopet odgoditve ali še celo razpusta drž. zbora. Ogri morajo v tem kritičnem položaju paziti jedino na to, da pridejo ustavne naredbe in zakoni zopet do svoje veljave. »Prepričani smo, piše Szellov organ dalje, da bo vpliv in ugled ogerske politike popravil škodo, katero povzroča avstrijska kriza ugledu monarhije. Dokler čuva na Ogerskem močna in zavedna vlada in delavni parlament nad velikimi interesi monarhije, razpor avstrijskih strank ne more povzročiti take krize, da bi stavila v nevarnost velemoč monarhije. — Z drugimi besedami se to pač pravi: v vseh važnejih vprašanjih ho odločevala Budimpešta, ogerska vlada in ogerski parlament bodeta vladala celo monarhijo. To grožnjo pa z veliko resnostjo ponatiskujejo tudi vsi avstrijski levičarski listi, kažoč na Mladočehe, češ glejte, kaj se zgodi, ako ne opustite obstrukcije. No Mladočehi tudi ne bodo v zadregi z odgovorom, ker je pač le predobro znano, kdo je povzročil obstrukcijo.

Dvoboj v armadi in baron Dipauli. Pred nekaj dnevi je objavila dunajska

»Reichswehr«, kakor smo omenili, zelo čuden, da naravnost zmeden članek o aferi Tacoli-Ledochowski. Liberalni in antisemitski listi so takoj poslali v svet neosnovano laž, da je avtor omenjenega članka državni poslanec baron Dipauli, ter so ga vsled tega ostro napadali, posebno »Reichspost« in »Volksblatt«. Lastnik lista »Reichswehr« je potem sam v svojem listu izjavil, da baron Dipauli ni avtor tega članka in da nima na list nikakega vpliva. A znani Opitz vkljub temu ni hotel verjeti in baron Dipauli je bil sedaj primoran oddati jednako izjavo v dunajskem »Vaterlandu«. Bržkone »Reichsposti« tudi še to ne bo zadostovalo, ker je znano, kako stališče zavzema ta list proti Dipauliju in katoliški ljudski stranki.

Demokratsko gibanje v Galiciji postaja vedno živahnejše in te dni se vrši v Lvovu prvi demokratski strankarski shod. Razne demokratske stranke se hočejo za vselej otrestiti vpliva bivše plemenitaške stranke. Skupno vodstvo je najprej sklenilo, da ustanovi za bližnje volitve samostojni deželni osrednji volilni odbor. Poljski klub ostane v bodoče le tedaj še v svoji celoti, ako bo imel demokratsko večino. Ta tok je izšel najprej iz socialno-demokratske stranke, in ako se dosedanji voditelji poljskega kluba ne ponižajo ter ne vprejmo krščansko-socialnega programa, bode dosedaj vodilna stranka bržkone podlegla na celi črti.

O avstrijskih izgnancih iz Transvala. ki so z malo izjemo sami Hrvatje, pričbujejo dunajski listi obširna poročila, iz katerih je razvidno, kako surovo so se vedli nasproti njim angleški častniki. Poleg večjega števila Francozov, Nemcev, Amerikanov in nekaj drugih je izgnal Roberts iz Transvala 56 Avstrijcev, katerim se, kakor pravijo poročila, že na obrazu bere, da niti mislili niso na kako zaroto. Prijeli so jih, kot smo že omenili, v noči 13. julija in naslednji dan in sicer tam, kjer so jih zasledili: v postelji, na ulici, v gostilni, ali kje drugje. Odvedli so jih takoj v zaduhle ječe in jim niso dovolili niti toliko prostosti, da bi spravili v red svoje stvari. Nič ni pomagalo posredovanje nemškega konzula, v čegar varstvo so bili izročeni Avstrijci, vse prošnje so bile zaman. V živinskih vozovih so jih takoj drugi dan odpeljali iz Johannesburga v East London, tam so jih naložili na umazano ladijo ter jim dali le toliko hrane, da niso že mej potjo pomrli lakote. Zboleli so pa radi nesnažnosti, slabe hrane in še slabšega zraka v ladijinih prostorih večinoma vsi, dva sta umrla. Pri rtu St. Vincent je izginilo šest mož in se ne ve, ali so se resili, ali pa poiskali si smrt v morju. Dne 22. t. m. so došli v London, kjer se jih je usmilil generalni konzul Stockinger in jim poskrbel za pot na Dunaj. Za vodjo so si izbrali Avstrijci mej vožnjo Friderika Czapeka s Češkega, ki se je že l. 1892 naselil v Johannesburgu, kjer je bil nekaj časa lastnik hotela »Habsburg«, potem je bil član johannesburške opere. Ostaviti je moral sedaj do 550 funtov šterlingov premoženja. Tudi ostali izgnanci so imeli večinoma že lastna domovja v Johannesburgu in dober zaslužek. Zunanje ministerstvo je po poročilu »Polit. Corr.« takoj storilo potrebne korake ter posebno zahtevalo, da se izgnancem vrne vse premoženje. Seveda bi bilo treba se energičnega postopanja napram Angležem, da dobe izgnanci potrebno zadoščenje za krivice, ki so jih morali popolno po nedolžnem prestat kot »zarotniki«.

Burska deputacija pri carju. Bolj kakor vsa neugodna poročila angleških generalov o dogodkih z južno-afriškega bojišča, je presenetila angleške kroge novica, da je ruski car Nikolaj II. vsprejel v avdijenci transvalskega poslanika. Mejtem ko ni nobena evropska in tudi ne ameriška vlada priporočila v avdijenco članov burske deputacije, drznil se je ruski car ne oziraje se na postopanje ostalih vlad storiti v očeh angleških mogočnjakov ta nečuten korak. Sicer pa skušajo gotovi listi oslabiti važnost te avdijence, akoravno cel svet ve, da se temu dogodku ne more odrekati popolno ves političen pomen. Kaj ukrene ruska vlada, tega seveda ne razodeneta sedaj ne car ne Lamsdorf, pa tudi ne vsprejeti Leyds.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 29. avgusta.

Izjava. Vodstvo katoliško-narodne stranke je v svoji seji dne 28. t. m. soglasno izreklo svoje popolno soglasje z nazori, katere je vodstveni predsednik dr. Šusteršič razvil na znanih shodih v Kamniku in Ribnici dne 19. in 26. t. m.

Osebnosti. Računski svetnik gosp. Fran Bregant je imenovan višjim rač. svetnikom in načelnikom računskega oddelka pri dež. vladi za Kranjsko, rač. revident g. Josip Modic je imenovan rač. svetnikom. — Za župnijo Toplo Reber je prezentiran tamošnji upravitelj č. g. Josip Erker. — Poštni asistent gosp. I. Podgornik je iz Ljubljane premeščen na Dunaj. — V bolnici v Gradcu je umrla gđ. P. Fabiani, bivša učiteljica v Vrtojbi.

Prihod cesarjev v Gorico bode mej 20. in 24. septembrom. Sprejemni vsopred je že potrjen. Cesar bode vsprejel župane iz cele Goriške v posebnem paviljonu. Izročila se mu bode zlata spominska svetinja 400letnega združenja goriške dežele z Avstrijo. O tej priliki se bode 19. septembra otvorila v Gorici tudi sadjarska razstava.

Nova točka iz serije liberalnih blamaž je, ako sinočnji „Narod“ tajiti skuša našo notico o liberalni pravdi proti „Domoljubu“. Žalitev časti kaznuje se po zakonu le, ako dotičnik, ki se čuti žaljenim, to zahteva. S prvo ovrženo sodbo je bil urednik „Domoljubov“ obsojen radi žalitve časti. Ali so morda „klerikalci“ predlagali to obsodbo? Liberalno glasilo hoče razširiti vero, da take obsodbe liberalci predlagali niso. Morda pa je „Narod“ mnenja, da žalitve časti v dotičnem slučaju sploh bilo ni. Potem naj bi pa ne bil toliko kričal o „častikrajci“.

Omadeževana slovenska trobojnica. Iz Ljutomer nam pišejo: Spremljevalci novomašnika g. Slaviča iz Bučevca so v ponedeljek doživeli v Ljutomeru veliko žaljenje. Ko so običajno zastavo trobojnico pustili nekaj trenutkov brez straže na vozu, prišel je neki pobalin in je polil celo zastavo s črnilom. Svatje so bili zelo razburjeni. Pozneje se je izvedelo, da je ta sramotni čin izvršilo neko človeče, ki čuje na ime Anošek in pisari pri g. notarju Turnu. Videlo se je že zadnje čase, da ta gospod podpire take junake. No radovedni smo, kako daleč bode to šlo!

Velenje. Dne 2. sept. t. l. ob 3. uri popoldne se vrši na sejmišču v Skalah pri Velenju velika slavnost, katero priredijo Saleščani o priliki odkritja spominske plošče dr. I. Krajncu, pravniku - pisatelju, vseučiliščnemu profesorju ob 25letnici njegove smrti. S posebno prijaznostjo so obljubila svoje sodelovanje vsa celjska narodna društva. — »Celjski Sokol« se vdeleži veselice korporativno z zastavo in nastopi s telovadbo.

Ogenj v Domžalah. Včeraj o polnoči je pogorela lepa hiša Valentina Maček v Gor. Domžalah št. 44. Kako je ogenj nastal, se ne ve. Mož je pri vojaških vajah.

V Domžalah sta v jednom tednu umrla dva moža v visoki starosti. Prvi, A. Habjan, je bil v 94. letu, drugi, Jože Ogričec, pa v 91. letu. Redka slučaj!

Prvi hrvatski katoliški kongres v Zagrebu se prične, kakor smo že omenili, dne 3. septembra popoldne ob 5. uri z »Veni creator spiritus« v prvostolnici cerkvi. Ob 6. uri je v veliki dvorani »Hrvatskega Sokola« slovesno otvorjenje in prva slovesna seja. Drugi dan 4. septembra je ob 8. uri tiha sveta maša v prvostolnici cerkvi, na to pa se ob 9. uri v vseučiliščni palači prične seje posameznih sekcij. Popoldne ob polu 6. uri je druga slovesna seja v dvorani »Hrvatskega Sokola«. Dne 5. septembra ob 1/8. uri tiha sveta maša v prvostolnici cerkvi, ob 1/9. uri v dvorani »Hrvatskega Sokola« tretja slovesna seja, ob 2. uri banket, ob 4. uri četrta slovesna seja in zaključek kongresa.

Tvrdba Knez in Supančič v Ljubljani naročila je, kakor poroča »Domovina«, vse potreščine, to je karjole, samokolnice in železo za regulacijo Ljubljane pri Kašlju in Zalogu, pri tvrdki D. Rakusch v Celju! Ali gg. Knez in Supančič ne vesta,

kdo je celjski Rakusch in da imamo v Celju veliko slovensko trgovino z železom Merkur?

Ljubljanske novice. Umrla je gospa Ivana Jerančič, vdova po tatarskem mojstru. — Moški v kiki. Franciška Strmec iz Zatičine je dala pred nekaj dnevi stražniku Grošlju silno opravka. Strmec je pila v gostilni »pri belem volku«, kar je nekdo poklical stražnika in mu naznanil, da sedi v gostilni nek moški v ženski obleki. Grošelj je hitel v gostilno ter se je menda že naprej veselil imenitnega vspeha. Za mizo je videl res veliko žensko, ki je imela brčice pod nosom. Stražnik je bil svoje stvari popolnoma gotov. Ženska je morala z Grošljem na magistrat, kjer je jetničarjevi ženi dokazala, da je prava Evina hči. Stražnik tega vspeha baje ni bil posebno vesel. — Pobegnil je prisiljenec Ivan Stockmayer iz Haibacha od dela na Kodeljevem travniku. Stockmayer, ki ima na sebi prisiljeniško obleko, je ušel na Golovec. — Razgrajaci-vojaki so hoteli danes odnesti svetilke pri zidanju novega mostu. Zadnjič smo poročali, da so ljubljanski ponočnjaki ukradli klop mitničarskemu pazniku v Kolodvorskih ulicah. Paznik, ki ni spal, je dobro videl, da so bili nagajivci vojaki, ki so klop pustili ob Slomšekovih ulicah, ter je paznik stvar naznanil mestnemu redarju. — Vojaki-domobranci so danes odšli iz Ljubljane proti Postojni.

Štajerske novice. V Levcu pri Celju je povozil neki gosposki voz triletnega otroka posestnika Muteja na državni cesti. — Šoštanj dobi do prihodnjega leta vodovod najboljše planinske vode. V obč. zastopu se je tudi sklenilo, da se uvede v Šoštanju električna razsvetljava. — Židinj, gledališko igralno Hani Voglhut, so krstili v nadžupni cerkvi pri sv. Križu tik Slatine. Dobil je ime Ivana Marija. — Utonil je pri kopanju v Sotli Fr. Kitak, trgovski učenec pri g. Fr. Ogrizeku na Štajerskem. — V Sp. Pohanci, župnija Artiče, bo 8. septembra Slomškova slavnost.

Pri Slomškovi slavnosti v Slov. Bistrici, ki se je sijajno izvršila preteklo nedeljo, nastopila je proti mraku tudi slovenjebistriška nemškutarija po vzgledu celjske. Hotela je napadati Slovence s takozvanimi »Totdschlägerji«. Na povelje župana Stiegerja je bil aretovan povsem miren celjski Slovenec, a morali so ga izpustiti, prej pa ga je nekdo zavrtno močno udaril po glavi.

Nemško kolesarsko slavnost v Celju, ki bode 7., 8. in 9. sept. v Celju, si žele priti ogledat mladeniči iz Savinjske doline. Nikomur se ne more zabraniti dne 7., 8. in 9. septembra priti v Celje ogledat si bližje suhe nemške krače na kolesih!

Post festum. Iz Celovca, dné 25. avg. Zadnji čas so bili razni listi polni navdušenih poročil o svečanostih, ki so se vsepovsodi napravljale v proslavo cesarjeve sedemdesetletnice. Iz Celovca takega poročila ni bilo in ga tudi ni moglo biti, ker je bilo slavlje tu prav klaverno. Nemškonacijonalna gospoda, ki nosi tu zvonec, je pokazala ob tej priliki zopet pravo svoje mišljenje! Zato je treba, da se tudi »post festum« nekoliko pomudimo pri teh dogodkih. — Celovski mestni zbor je sicer sklepal o dostojni proslavi cesarjeve 70letnice, a od dna duše ti sklepi gotovo niso prišli. Na predvečer rojstnega dné je bila bakljada, katero je napravilo mestno gasilno društvo. Pomagala so ona iz okolice. Pred hišo dež. predsednika sta pevski društvi »Frohsinn« in »Eintracht« zapeli nekaj pesmij. »Männergesangsverein« pa, v katerem imajo glavno besedo mladi uradniki z g. Dobernikom na čelu, ni hotel sodelovati — iz znanih vzrokov! Razsvetljave v Celovcu ni bilo! Trgi, vasi, druga mesta po Koroškem so bila ta večer več ali manj razsvetljena malone vsa — glavno oholno mesto Celovec pa je bilo v pravi pravcati — nemški tmini! Pravijo, da je Beljak veliko bolj »radikalen« kakor Celovec; če je to res, gotovo je tudi bolj — takten. Tam je bila ta večer prav sijajna, prekrasna razsvetljava, katere v Celovcu ni bilo! — Mesto je razobesilo zastave, med njimi je bilo zlasti veliko frankfurtaric, katerih tu ob nobeni priliki ne primanjkuje! Tudi na mnogih zasebnih poslopjih je plapolal ta znak

blaženega vsenemštva! K slovesni maši v stolni cerkvi je prišel od občinske zastopa samo župan Neuner z odbornikom — protestantom — Röschnerjem. Nemški nacionalci so se odlikovali po svoji — odsotnosti! Kako krasno se je oni dan n. pr. obhajal ob vrbskem jezeru, zlasti na Vrbi in v Porečah, kako lepo tudi po drugih krajih — in Celovec... Nočemo pisati rekrimnacij, a »meminisse juvabit!« — Iz Milštata blizu Špitala pa poročajo malone neverjetno vest, da je tamošnji župan, c. kr. poštar in deželni poslanec Kotz naravnost prepovedal razsvetljavo ob cesarjevi sedemdesetletnici!! To so gotovo — idilične razmere, ali ne?!

Nemci med seboj! Iz Celovca dné 26. avg.: Večkrat že se je o tem pisalo, kako »ljubeznjivo« delajo med seboj Nemci, oni, ki nam »minderwerthig« Slovincem skozi duri in okna vsiljujejo svojo blaženo nemščino ter »überwerthig« kulturo! Evo Vam nov dokaz o tem. Dr. Steinwender, brezdvomno ena najbistrejših glav med nemškimi liberalnimi politiki, je prišel pri radikalcih stroge in milejše vrste že dolgo v nemilost. Izstopiti je moral celo iz nemške ljudske stranke in sedaj ga napadajo, kjer le morejo. Z rokavicami ga pa nikakor ne prijemajo. Znak temu je, da so mu Schönererjeve: »Unverfälschte deutsche Worte« zadnjič posvetile to-le pohvalo: »Doppelgesichtiger Wählerbelügner in Villach, politisches Gesinnungs-Chamäleon und deutschthumspreisgeberischer Mantelhänger und Ministeranwärter, Förderer des clericalen Lehrerverblödungs- und Charakterverleugnungs-Vereines.« — To zadostuje! Ali si bo gosp. Steinwender to »diplomo« obesil za zrcalo, ne vemo; nam je dokaz, kako visoko se je v naših dneh že povzpela »die voranleuchtende deutsche Cultur!« — No, v borbi zoper Slované se že zopet najdejo — sovražni bratci!

Češka kočja na Ravneh pod Grinčevcem je sedaj povod srditih napadov po nemških listih. Slovinci bi po mnenju celovških in graških nemških radikalcev niti na svojih tleh ne smeli staviti svoje kočje. Dobernik v Celovcu upije sedaj, da je nemško avstrijski »Alpenverein« moten v svoji posesti in da je prišel v »nothwehr!«

Za bučelarje. Graška podružnica avstrijskega bučelarskega društva priredi od 16. do 19. septembra v Waltendorfu pri Gradcu tečaj za bučelorejo, ki je vsakemu pristopen in brezplačen. Prijaviti se je pri načelniku graške podružnice za čebelorejo: Ernest Schaal, Waltendorf štev. 34. pri Gradcu.

Nov red za javne lokale je dobil Trst. Restavracije in pivarne, spojene s hoteli se morajo zapirati o polnoči, večje gostilne ob 11 uri, manje krčme in pivarne pa že ob 10. uri, kavarne ob 1 uri. Žgarnjarije se smejo odpirati še-le ob 8. uri zjutraj in se morajo zapirati že ob 8. uri zvečer.

Prebrisan tat v Trstu, kjer znajo najbolj krasti, se je pripetila tale tatvina: V ulici T. rrente stopi pred odličnega gospoda neki človek in ga prosi ognja. Gospod radodarno ustreže. Toda v tem, ko daje gospod neznancu ognja, pograbi tat po gospodovi zlati verižici, mu jo iztrga in zbeži. Okradeni steče za napadalcem in pridruži se mu mnogo drugega občinstva. Tat, ko vidi, koliko ljudij leti za njim, vrže od sebe verižico in zbeži. Okradeni je bil vesel, ker je mislil, da je verižica na tleh njegova last, toda, kako je bil iznenaden, ko je videl, da to ni njegova zlata verižica, katero je tat mesto zlate vrgel od sebe, da tako premoti zasledovalce.

Aretovali so v Gorici delavca Ivana Ipavica, ker je na sumu, da je anarhist. V Pulju so aretovali anarhista Frojettija.

Hrvatsko gledališče v Zagrebu prične svojo sezono dne 1. septembra. Tudi Ljubljancem dobro znani igralec Mandrovič se je povrnil v zvezo hrvatskega gledališča v Zagrebu. Izvirne hrvatske drame se bodo letos predstavljale naslednje: S. Derenčin »Mladi doktor«, Harambašić A. »U oči 20. stolječa«, Koščević V. »Puškinova smrt«, »Zlatna Mara«, Kumičić E. »Peter Zrinjski«, Lovretić I. »Klin se s klinom izbija«, Miler F. Ž. »Cvijeta i Miljenko«, Ogrič M. »Dah«, Schneider A. »Proljetna

pjesma«, Sudarević »F. Zavada«, Tučić S. »Korilov«, Vojnović I. »Trilogija«; od operet pride na vrsto nova Gjuro Eisenhutova »Moč ljubavi«, od hrvatskih oper so pa na vrsti naslednje novosti: Bersa »Andrija Čubranović«, Ivan pl. Zajc »Primorka«.

Nemški filozof Nietzsche je minolo soboto umrl v Vojmiru (Weimar). Akoravno je Nietzsche zadnjih 12 let preživel v norišnici, slovel je vendar do zadnjega kot modroslovec, ki je imel velik vpliv na duševno gibanje nemškega naroda. Oklepal se ga je oni del nemškega naroda, ki je zgubil že vse pojme o krščanstvu in se popolnoma utopil v materializmu. Ker pa nemškemu narodu tiči v krvi individualizem, zato je bil Nietzsche s svojimi spisi vodja modernega individualizma. Učitelj mu je bil Schopenhauer in vpliv tega pesimista se kaže v njegovih delih. Nietzsche je pisal v novem jeziku, moderno, pikantno, in to prija modernim otrokom. Morala in pravo, vse to je po teh naukih le izvir človeške samovolje, kar je že v sorodstvu z anarhizmom. Zločinci so po Nietzscheju »močni možje«, torej njegovi ideali. Greh, ta je le v domišljiji nevednega ljudstva. Ni čuda, da je bil Nietzsche smerten sovražnik krščanske morale. Njegova knjiga »Zarathustra« diši po zraku norišnic, in vendar ima mnogo čestilcev. To je odlomek moderne zgodovine, ki kaže, kako daleč se je zmedeni egoizem že oddaljil od krščanske ljubezni do bližnjega. Nietzsche je bil tolmač modernega naziranja, veša, ki se sveti, a brez moči in gorkote, prorok, ki je označeval stari brezbožni nauk: »Jaz nočem biti Bogu pokoren«.

Kedaj pride Waldersee na Kitajsko. Grof Waldersee se je podal preko Sueškega prekopa na Kitajsko. Od Berlina se pride po tej poti v Šangaj v 33 dneh, dočim bi za vožnjo preko Sev. Amerike in tihi ocean bilo treba 38 dnij. Grof Waldersee pride torej še-le koncem septembra v Kino. Do takrat se bode pač že marsikaj dogodilo v Kini!

Društva.

(Posojilnica v Škocijanu pri Mokronogu) ima vsled razpisa c. kr. okrožnega sodišča v Rudolfovcu z dne 28. julija t. l. v sredo 12. septembra t. l. občni zbor v občinski pisarni ob 10. uri dopoldne s sledečim dnevnim redom: 1. Račun za leto 1897 1898, 1899; 2. poročilo o delovanju leta 1900, 3. volitev načelstva in nadzorstva; 4. predlogi.

Telefonska in brzojavna poročila.

Bled, 29. avgusta. Včeraj popoldne je pogorelo v Ribnem sedem posestnikov popolnoma. Pri gašenju je pomagalo šest gasilnih društev. Beda velika.

Dunaj, 29. avg. Cesar pride iz Lšla že 1. septembra.

Dunaj, 29. avgusta. Čuje se, da vlada namerava sanirati razmere stem, da hoče oktroirati splošno volilno pravico. Nadeja se, da se s tem dobi v parlament močno konservativno večino.

Dunaj, 29. avgusta. Na Gor. Avstrijskem se vrše shodi katoliškega »Volksvereina«, ki se izjavljajo za obnovitev stare desnice.

Dunaj, 29. avgusta. Desetletni deček Riegel je skočil iz družega nadstropja na cesto in obležal mrtev.

Brno, 29. avgusta. »Moravska Orlice« priobčuje interview svojega praškega dopisnika z nekim češkim poslancom, ki je izjavil, da se mej češkimi poslanci manjša število pristašev obstrukcije.

Praga, 29. avgusta. Glasilo dr. Pacaka javlja, da se odločitev v parlamentarnih zadevah bliža. Dnevi mej 8. in 10. septembrom bodo prinesli mnogo odločb in presenečenj.

Budimpešta, 29. avgusta. Policija je prišla v Benetke pristojnega čevljarkega mojstra Tomazio, pomagača Lucchenijevega, ki je od umora cesarice Elizabete bival v Budimpešti pod napadnim imenom.

Bukarešt, 29. avgusta. Bolgarska vlada je odpoklicala svojega zastopnika Teodorofa in je le ta že odpotoval v Ruščuk.

Pariz, 29. avgusta. Admirali so naznanili poslanikom v Pekinu, naj tako



ANT. PRESKER
 krojač v Ljubljani,
 Sv. Petra cesta št. 6
 se priporoča pr. duhovščini
 v izdelovanje vsakovrstne
duhovniške obleke
 iz trpežnega in solidnega
 blaga po nizkih cenah.
 Opezarja na veliko svojco zalogo
izgotovljene obleke
 posebno na **haveloke** v naj-
 večji izbiri po najnižjih cenah.
 170 53

C. kr. okrajno sodišče v Kranji, oddelek II.,
dné 10. avgusta 1900.

Franc Rozman,
restavratôr.

Salmove srečke, 40 gld.	170—
St. Genois srečke, 40 gld.	188—
Waldsteinove srečke, 20 gld.	—
Ljubljanske srečke	46 50
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	275 50
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	6100—
Akcije tržaske Lloyda, 500 gld.	799—
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	109—
Splošna avstrijska stavbinska družba	153—
Montanska družba avstr. plan.	454 50
Trboveljska premogarska družba, 200 gld.	462—
Pozicejnih obližlj. 100	355 75

na loženih glavnic.